

[J. K. Hansen]

Det, man vil have en vejledende folkeafstemning om, er en statsfinansieret fast forbindelse over Øresund, og et sådant forslag kommer næppe til at se dagens lys nogen sinde, så det kan man da i hvert fald spare sig.

For det andet – og det er såmænd det, der er det væsentlige, hvad enten det drejer sig om en fast forbindelse over Storebælt eller over Øresund – er et sådant anlægsprojekt aldeles uegnet til at sende ud til en folkeafstemning.

Til dette skal jeg sige, at man ikke må forvente, at folk i alle egne af landet skulle interessere sig for lige netop det projekt, der her er tale om, og som der skulle stemmes om. Der er også tale om en beslutning af en sådan art, det være sig teknisk, miljømæssigt eller samfundsøkonomisk, at man ikke må forvente, at den samlede befolkning skulle kunne have indsigt i og tage stilling til et sådant projekt. Det er det, befolkningen har valgt de 179 medlemmer til her i Folketinget, og man må så også forvente, at det er de 179, der skal tage stilling.

Må jeg slutte med at nævne, at vi har haft tre folketingsvalg, siden vi vedtog aftalen om den faste forbindelse over Storebælt, og vi har faktisk også haft tre folketingsvalg, siden vi begyndte debatten om en fast forbindelse over Øresund. Der har således været rigtig god mulighed for, at vælgerne kunne sætte de rigtige eller de rette politikere til at træffe afgørelse om faste forbindelser.

Så jeg fastholder: Ej brugbart.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det er jo ganske rigtigt, som den socialdemokratiske ordfører siger, at der har været et par folketingsvalg, men der har vist strengt taget kun været ét folketingsvalg, siden Socialdemokratiet traf en principiel beslutning om Øresundsforbindelsen.

Det, der undrer mig, er såmænd ikke så meget det. Det er mere den utrolige argumentation for, at Socialdemokratiet ikke mener, at en Øresundsbro er velegnet som folkeafstemningstema. Det er en argumentation om, at en Øresundsbro skulle være det mest indviklede at gennemskue, man overhovedet kan forestille sig, hvorimod det jo dog endelig og til sidst lykkes at få Socialdemokratiet overtalt til, at man skulle have en folkeafstemning om atomkraftværker. Det er da betydeligt mere indviklet.

Jeg er glad for, at Socialdemokratiet nu så tydeligt har tilkendegivet, at det ikke mener, at folket kan fatte et klap af nogen ting.

Jeg mener, at en bro eller ikke en bro kan gøres relativt enkelt op. Vi skal ikke gøre spørgsmålet om denne bro mere indviklet end godt er. Det, der har været problemet indtil videre med hele brodiskussionen – det er også derfor, at der er interesse for en folkeafstemning – er, at beslutningsgrundlaget overhovedet ikke er nået frem. Der er ikke nogen, der aner, hvad detaljerne eller bare de overordnede ting i det beslutningsgrundlag er.

Man mener åbenbart, at spørgsmålet om en bro eller ikke en bro virkelig ikke er noget, vælgerne kan gennemskue. Det synes jeg er en katastrofal udtalelse.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Uanset hvor mange stempler hr. J. K. Hansen må have til brug for klassificering af Fremskridtspartiets forslag, er der dog et par ting i det, hr. J.K. Hansen siger, som kræver en bemærkning.

Det siges, at der ikke er tale om staten. Mig bekendt – men det kan hr. J. K. Hansen jo korrigerer, hvis det ikke er rigtigt – skal der etableres et 100 pct. statsejet aktieselskab, som skal stå for det. Aktieselskabet går ud og låner penge, som staten kautionerer for. Hvis ikke staten er den, der så har det økonomiske ansvar, undskyld, hvem har så?

At der skal være brugerfinansiering fra dem, der kører over broen, til betaling af afdrag på lånet osv., er en helt anden sag. Sådan ville det jo også være, hvis det var et privat konsortium, der stod for det. Men det er noget, vi skal diskutere senere.

Når man påstår, at staten ikke er involveret økonomisk i det, må det være mod bedre viden.

Man må ikke forvente, sagde hr. J. K. Hansen, at danskerne rundt omkring i landet har indsigt i det her. Men samme hr. J. K. Hansen og samme Socialdemokrati forventer, at danskerne har indsigt, f.eks. i 1986, da man skulle tage stilling til en meget kompliceret EF-pakke. Samme Socialdemokrati mener også, at danskerne, næste gang der skal afgives suverænitet, vil være kompetente til at diskutere EF-møntunion osv.